

W niniejszej skardze dotyczącej pozaumownej odpowiedzialności Wspólnoty skarżący żądają naprawienia szkody, którą ponieśli w wyniku zarzucanego błędnego działania EBI w wykonaniu obowiązków przedstawiciela Wspólnoty w ramach zarządzania rzeczoną pożyczką. Powołują oni w szczególności wyjątkową opieszałość w zakresie przekazania środków z pożyczki, udostępnionej dopiero w lipcu 1997 r., która to okoliczność zmusiła skarżących do zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej w BNDE. Niewypełnienie obowiązków finansowych ciężących na skarżących doprowadziło do wszczęcia przez BNDE postępowania egzekucyjnego przed sądem krajowym. Wyrokiem sądu marokańskiego spółka 2K-Teint została zobowiązana do sprzedaży swego przedsiębiorstwa.

Skarżący powołują przede wszystkim szereg nieprawidłowości, jakich BNDE dopuścił się w zakresie zarządzania środkami wspólnotowymi, o których to nieprawidłowościach powiadomili oni EBI, wzywając go do podjęcia działań. Skarżący zarzucają EBI zaniechanie podjęcia działań w związku z przekazanymi informacjami. Wskazują oni, że EBI był zobowiązany do podjęcia działań, bowiem BNDE działał, o ile nie na podstawie instrukcji jako jego pełnomocnik, to co najmniej jako pozorny pełnomocnik uwzględniając, iż EBI zastrzegł sobie znaczącą rolę w zakresie decyzji dotyczących rzeczonych pożyczek.

Ponadto skarżący utrzymują, że EBI powinien ponieść odpowiedzialność nie tylko za błędy BNDE wynikające z tego stosunku prawnego, lecz również za własne niedociągnięcia i naruszenia. Zarzucają oni EBI brak nadzoru i efektywnej kontroli wykorzystania środków od czasu otrzymania ich przez podmioty marokańskie, co w rezultacie sprzyjało, a nawet potęgowało zarzucane nieprawidłowe działania BNDE. Skarżący zarzucają EBI poważne naruszenia, zaniedbania i zaniechania dotyczące obowiązku ostrożności, staranności i rozważli w zakresie zarządzania środkami wspólnotowymi.

Skarżący wskazują, że szkody jakie ponieśli pozostają w bezpośrednim związku z zaniechaniami i naruszeniami po stronie EBI. Wnoszą zatem o zobowiązanie EBI do naprawienia rzeczonych szkód.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2006 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-343/06)

(2007/C 20/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shell Petroleum NV (Haga, Niderlandy), The Shell Transport and Trading Company Ltd (Londyn, Zjedno-

zione Królestwo), Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Capelle aan den IJssel, Niderlandy) (Przedstawiciele: adwokaci O.W. Brouwer, W. Knibbeler i S. Verschuur)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Shell Petroleum NV i The Shell Transport and Trading Company Ltd wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (w sprawie COMP/F/38.456 — Asfalt — Niderlandy, zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy ona Shell Petroleum NV i The Shell Transport and Trading Company Ltd lub
- tytułem żądania ewentualnego, częściowe stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej, że Shell Petroleum NV i The Shell Transport and Trading Company Ltd naruszyły art. 81 WE w okresie między 1 kwietnia 1994 r. i 19 lutego 1996 r. oraz obniżenie nałożonej na nie grzywny oraz
- w każdym razie, obniżenie grzywny nałożonej na Shell Petroleum NV i The Shell Transport and Trading Company Ltd na podstawie decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Shell Petroleum NV i The Shell Transport and Trading Company Ltd w związku z zapłatą grzywny w całości lub w części albo też z ustanowieniem gwarancji bankowej;
- podjęcie jakichkolwiek innych środków uznanych za właściwe przez Sąd.

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV wnosi do Sądu o:

- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej, że spółka Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV naruszyła art. 81 WE w okresie między 1 kwietnia 1994 r. i 19 lutego 1996 r. oraz obniżenie nałożonej na nią grzywny oraz
- w każdym razie, obniżenie grzywny nałożonej na Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV na podstawie decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Shell Verkoopmaatschappij BV w związku z zapłatą grzywny w całości lub w części albo też z ustanowieniem gwarancji bankowej;
- podjęcie jakichkolwiek innych środków uznanych za właściwe przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące stwierdzają, że błędy co do prawa i błędy w ocenie leżą u podstaw następujących elementów decyzji:

- a) stwierdzenia, że Shell Verkoopmaatschappij BV był inicjatorem i liderem kartelu;
- b) przypisania The Shell Transport and Trading Company Ltd oraz Shell Petroleum NV odpowiedzialności za naruszenie;
- c) podwyższenia grzywny z powodu powtarzających się naruszeń;
- d) obliczenia kwoty wyjściowej grzywny dla Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV;
- e) czasu trwania naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2006 r. — Total przeciwko Komisji

(Sprawa T-344/06)

(2007/C 20/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, L. Godfroid i A. Lamothe)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- na podstawie art. 230 WE stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 września 2006 r. w sprawie COMP/F/38.456 w zakresie, w jakim w art. 1 lit. m), 2 lit. m), 3 i 4 dotyczy ona spółki TOTAL SA;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. m) i art. 2 lit. m) oraz odpowiednie obniżenie kwoty grzywny nałożonej na spółkę TOTAL SA na podstawie wspomnianej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/F/38.456 — Asphalt — Niderlandy), dotyczącej serii porozumień i praktyk uzgodnionych mających za przedmiot ustalanie dla sprzedaży i zakupu asfaltu drogowego w Niderlandach ceny brutto, jednolitego rabatu od ceny brutto na rzecz przedsiębiorstw budownictwa drogowego uczestniczących w kartelu oraz mniejszego maksymalnego

rabatu dla innych przedsiębiorstw budownictwa drogowego. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności lub przynajmniej istotne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na nią w zaskarżonej decyzji.

Na poparcie głównego żądania skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W pierwszej kolejności podnosi ona, że Komisja naruszyła zasady dotyczące przypisania spółce dominującej odpowiedzialności za praktyki wdrożone przez jej spółkę zależną. Skarżąca stwierdza, że Komisja niesłusznie przypisała jej sporne naruszenie popełnione przez jej spółkę zależną TOTAL Nederland NV i w konsekwencji uznała ją za solidarnie odpowiedzialną za wspomniane naruszenia. Skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo, uznając, że posiadanie przez skarżącą 100 % udziałów w kapitale jej spółki zależnej wystarczyło do stwierdzenia, że skarżąca wywierała na nią decydujący wpływ. Skarżąca zarzuca Komisji naruszenie prawa także poprzez nierzetelne zbadanie wszystkich dowodów pozwalających na wskazanie podmiotów, które w ramach grupy Total mogły być odpowiedzialne za sporne praktyki.

Po drugie skarżąca zarzuca Komisji naruszenie zasad znajdujących zastosowanie w postępowaniu dowodowym, ponieważ nie wykazała ona, że skarżąca wywierała decydujący wpływ na politykę handlową swojej spółki zależnej TOTAL Nederland NV na właściwym rynku oraz nie uwzględniła informacji przedstawionych przez spółkę TOTAL SA w celu umożliwienia jej określenia w ramach grupy Total przedsiębiorstwa, którego dotyczyło naruszenie.

Skarżąca uważa ponadto, że Komisja naruszyła zakaz postępowania w arbitralny sposób, stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że dysponowała ona swobodnym uznaniem przy wskazaniu w ramach przedsiębiorstwa podmiotów, które uznała ona za odpowiedzialne za popełnienie naruszenia.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji poprzez niezwrócenie się do TOTAL SA z żądaniem udzielenia informacji na etapie dochodzenia.

W ramach żądania ewentualnego skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności lub przynajmniej obniżenie grzywny nałożonej na nią w zaskarżonej decyzji. Skarżąca uważa, że Komisja naruszyła zasady stosowane przy ustalaniu grzywien. Stwierdza ona, że nawet gdyby okoliczności faktyczne należało przypisać TOTAL SA, data przyjęta przez Komisję w celu określenia chwili rozpoczęcia przez skarżącą uczestniczenia w naruszeniu była nieprawidłowa, a Komisja nie uzasadniła w sposób wystarczający pod względem prawnym swojej decyzji w tym względzie. Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności poprzez zastosowanie odstrasającego współczynnika mnożenia w wysokości 1,5, który został oparty na światowych obrotach grupy Total w okresie referencyjnym, chociaż w odniesieniu do tego okresu skarżącej nie przedstawiono żadnego zarzutu.